

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/242/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414205703
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414205703.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v konaní pred samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne F. I. X., X. H. E., so sídlom W., F. XX, G.: XX XXX XXX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovaným v 1) rade P. W., H. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Kežmarok, A. S. XXXX/XX a v 2) rade F. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O., A. S. XXXX/XX, o zaplatenie 946,40 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne 203,18 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 11.9.2015 do zaplatenia

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaným v 1. a 2 náhradu trov konania ne p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súd 2.9.2014 sa žalobkyňa domáhala na žalovaných zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 946,40 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 21. 4. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu zástupkyňa žalobkyne odôvodnila tvrdeniami, že 11.2.2010 žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300028258. Na základe tejto zmluvy žalobkyňa poskytla žalovanej úver vo výške 796,65 eur. Žalovaná sa zaviazala úver spolu s dohodnutými úrokmi splatiť v 30 mesačných splátkach vo výške po 48,70 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaný pristúpil k záväzku žalovanej ako spoludlžník v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka.

Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 5. Vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky č. 11 o viac ako 3 mesiace, bolo jej doručené oznámenie o uplatnení práv veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. o okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania. Do uplatnenia práva žalobkyne podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru žalovaná zaplatila sumu 514,60 eur. Sumu neuhradených splátok vo výške 946,40 eur žalovaná mala uhradiť dňa 20.4.2011. Túto sumu ani čiastočne neuhradila.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobou žalobkyňa uplatnila aj nárok na úroky z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil žalovaným žalobu na vyjadrenie. Žalovaní sa k žalobe v stanovenej lehote a ani neskôr nevyjadrili.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe predložených listinných dôkazov.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd oboznámením listinných dôkazov predložených žalobkyňou vo veci zistil nasledovný skutkový stav :

Oboznámením listín označených ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ č. 8300028258 podpísanej žalovanými 8.2.2010 a žalobkyňou 11.2.2010 a ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8300028258,“ z 11.2.2010 (ďalej len „zmluva o úvere“) súd považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe žiadosti žalovanej z 8.2.2010 dňa 11.2.2010 uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere, súčasťou ktorej sú všeobecné obchodné podmienky označené ako „Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti F. I. X., X..H..E. „ (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“). Predmetom tejto zmluvy o úvere je záväzok žalobkyne poskytnúť žalovanej úver (nie revolvingový) vo výške 796,65 eur (24.000,- Sk) s ročnou úrokovou sadzbou 68,89 %, a záväzok žalovanej úver žalobkyni vrátiť spolu s nákladmi spojenými s ním vo výške 664,21 eur (20.010,- Sk) v 30 mesačných splátkach splatných vždy 15. deň v mesiaci vo výške po 48,70 eur (1.467,- Sk). Zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN) : „ 68,28 %“ , a o priemernej RPMN: „ 48,96 %“.

V zmluve o úvere sa žalobkyňa ďalej zaviazala poskytnúť žalovanej za podmienok dohodnutých v zmluve revolvingový úver v čiastke 394,44 eur (11.883,- Sk) s ročnou úrokovou sadzbou 67,87 %, a žalovaná sa zaviazala revolvingový úver vrátiť a zaplatiť žalobkyni náklady s ním spojené (zmluvnú odmenu) vo výške 482,08 eur (14.523,- Sk). Predpokladaná RPMN pri tomto revolvingovom úvere uvedená v zmluve je 55,42 %. Ročná úroková sadzba revolvingu 67,87 %.

Podľa bodu 8.1 zmluvy o úvere žalobkyňa sa v zmluve zaviazala poskytnúť žalovanej službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingového úveru, a žalovaná sa zaviazala žalobkyni zaplatiť odplatu za možnosť poskytnutia tejto služby v prípade obyčajného úveru vo výške 108,44 eur (3.267,- Sk), a za poskytnutie tejto služby v prípade revolvingového úveru, ak bude revolving žalovaným poskytnutý, vo výške 59,15 eur (1.782,- Sk).

Z karty klienta predloženej žalobkyňou vyplýva, že dňa 11.2.2010 bola žalovanej vyplatená čiastka 717,78 eur, pričom táto čiastka nebola vyplatená na revolvingový úver. Prvá splátka vo výške 48,70 eur splatná podľa karty 15.3.2010 bola zaplatená 9.3.2010. Poslednú úhradu žalovaná poukázala 8.2.2011. Úhradami zaplatenými v období od 9.3.2010 do 8.2.2011 žalovaná zaplatila celkom 514,60 eur.

Z písomného podania vyhotoveného žalobkyňou datovaného 28.11.2010 označeného ako „Oznámenie o zosplatnení,“ súd ďalej zistil, že žalobkyňa týmto podaním žalovanej oznámila, že ku dňu 28.11.2010 je v omeškaní s 7.-9. splátkou s tým, že omeškanie na najstaršej splátke je 74 dní a že suma omeškaných splátok predstavuje spolu 146,10 eur. Žalovanú upozornila, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky jej záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti, a bude musieť zaplatiť celý dlh naraz. Žalovanú upozornila aj na oprávnenie celý dlh s príslušenstvom vymáhať cestou súdneho alebo rozhodcovského konania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tzn. k 11.2.2010 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 11.2.2010, tzn. v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci súd zastáva názor, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa žalobkyňa ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanej ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobkyňa je právnickou osobou, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňala charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná je v zmluve označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Zmluva v niektorých ustanoveniach obsahuje pojem "spotrebiteľský úver", napr. v súvislosti: "... celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom .." a pod. Preto súd prijal záver, že žalovanej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a že žalovaná spĺňala charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd len dodáva, že dôkazné bremeno preukázania prípadného nespotebiteľského charakteru zmluvy je vždy na veriteľovi.

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere z 11.2.2010 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch), a ani údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch).

Zákon v ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy iba v prípade, ak spotrebiteľovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebol poskytnutý úver alebo poskytnutý úver nezačal čerpať.

V prejednávanej veci súd nepovažoval za sporné a vykonaným dokazovaním ani spochybnené, že žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 11.2.2010 bol poskytnutý spotrebiteľský úver (nie však revolvingový, ako tvrdí žalobkyňa), a že žalovaná tento úver aj čerpala. Žalovaní nespochybnili tvrdenia žalobkyne v tomto smere a záver o vyplatení čiastky 717,78 eur z titulu úveru vyplýva z karty klienta predloženej žalobkyňou. Preto súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci aj napriek absencii vyššie uvedených náležitostí zmluvy nepovažoval za neplatnú. Poskytnutý spotrebiteľský úver však v dôsledku absencie vyššie uvedených náležitostí zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov.

K absencii jednotlivých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd uvádza:

Zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 68,89 %, o výške splátky úveru (vrátane úrokov) 48,70 eur mesačne, ďalej o počte splátok 30, o splatnosti mesačných splátok 15. deň v mesiaci, a o celkových nákladoch úveru vo výške 664,21 eur. V bode 8.1 zmluvy je dojednaný záväzok žalobkyne poskytnúť žalovaným službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek

splátok úveru, a záväzok žalovaných zaplatiť žalobkyni odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 108,44 eur.

Z takéhoto dojednania bez ďalšieho žalovaná ako spotrebiteľ objektívne nemala možnosť vyvodiť jednak termíny splatnosti jednotlivých splátok, a ani to, aká výška mesačnej splátky v celkovej sume 48,70 eur pripadá na istinu úveru, aká na splátky úrokov, aká na poplatok za možnosť odkladu splátok, prípadne iné poplatky. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je zrejmé, z čoho teda pozostáva celková mesačná splátka vo výške 48,70 eur a aké konkrétne zložky nákladov spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v celkovej výške 664,21 eur a v akej výške sú v mesačných splátkach zahrnuté.

Súd z obdobných konaní má poznatky, že vo vzťahu k dojednanému poplatku za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok, žalobkyňa spotrebiteľom po uzavretí zmluvy o úvere vyplatila spravidla iba sumu zodpovedajúcu rozdielu medzi dohodnutou výškou úveru a týmto poplatkom. V prejednávanej veci žalobkyňou vyplatená suma žalovanej je sice nižšia ako výška dohodnutého úveru, avšak nepredstavuje rozdiel medzi výškou dohodnutého úveru 796,65 eur a výškou poplatku dohodnutého za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok úveru 108,44 eur.

Súd len dodáva, že majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu, výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, „počet“ a „ termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a poisteniu. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť. (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co 499/2014 z 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co 77/2013z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24CoE 313/2010 z 9.8.2011 a ďalšie).

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zmluvy o spotrebiteľských úveroch), v zmluve o úvere úplne tento údaj absentuje. Navyiac, vzhľadom na absenciu údajov o splatnosti 1. splátky, konečnú splatnosť úveru zo zmluvy spotrebiteľ nemal ani možnosť akokoľvek vyvodiť. Zmluva o úvere obsahuje iba údaje o počte splátok 30 a o ich splatnosti 15. deň v mesiaci. Presné údaje o splatnosti prvej a poslednej splátky (15.3.2010 a 15.8.2012) sú obsahom iba listiny označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8300028258“, ktorá vychádzajúc z bodu 2.2. všeobecných obchodných podmienok má povahu iba dodatočného oznámenia veriteľa dlžníkovi o schválení úveru, a ktorá v prípade jej nedoručenia dlžníkovi má za následok zrušenie zmluvy o úvere od počiatku. Dojednanie o splatnosti 1. splátky neobsahuje ani všeobecné obchodné podmienky, ktoré v bode 3.3. obsahujú drobným písmom uvedené veľmi nejasné a nezrozumiteľné ustanovenie o tom, že „..... zmluvné strany vychádzajú z predpokladu, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie práve rovnaký mesiac, a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky.....“. V danej veci úver bol vyplatený 11.2.2010, pričom podľa karty klienta splatnosť prvej splátky nastala 15. 3. 2010.

Aj tu súd poukazuje na judikatúru súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 25.8.2014 sp.zn. 23Co 75/2014 a pod), podľa ktorej v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere neobstojí argument, že údaj o konečnej splatnosti úveru sa dá vyvodiť z počtu splátok, pretože zákon výslovne vyžaduje jeho uvedenie v zmluve. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch ustanovená nadbytočne. Ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť alebo vypočítať, tak by to tak uviedol. V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a tento termín sa nedá vyvodiť ani z údajov v zmluve .

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť dojednania úrokov z úveru v zmluve o úvere z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (68,89 %).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odpata podstatne prevyšovať odpatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21 Cdo 1848/2004 a pod) .

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn 1M Cdo 1/2009z 31.7.2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 26/2011 z 26.4.2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6 Co 59/2014 z 28.4.2005 a pod) .

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1-5 rokov február 2010 bola 12,71 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou dohodnutý úrok vo výške 68,89 % je viac než 5 x vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali porovnateľné úvery. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetnej pôžičky vo výške 68,89 % považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o úvere z 11.2.2010 žalovanej vyplatila z titulu úveru (nie revolvingového) peňažné prostriedky vo výške 717,78 eur, a že žalovaná žalobkyňi doposiaľ zaplatila 514,60 eur. Súd vychádzajúc zo záveru, že úver poskytnutý žalovanej je bezúročný a bez poplatkov a že žalovaná žalobkyňi doposiaľ nevrátila 203,18 eur (717,78 eur - 514,60 eur), žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyňi 203,18 eur . V prevyšujúcej časti žalobu ohľadne istiny ako nedôvodnú zamietol.

Povinnosť zaplatiť nevrátenú časť vyplatených peňažných prostriedkov súd uložil aj žalovanému v 2. rade, ktorému povinnosť zaplatiť tento peňažný záväzok spoločne a nerozdielne so žalovanou ako spoludlžníkovi vyplýva z § 533 Občianskeho zákonníka, keďže v zmluve o úvere z 11.2.2010 sa so žalobkyňou písomne dohodol, že splní za žalovanú jej záväzok zo zmluvy.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 946,40 eur od 21.4.2011 do zaplatenia. V konaní však nepreukázala tvrdenie, že povinnosť žalovanej zaplatiť jej sumu 946,40 eur vznikla 20.4.2011. Takýto záver nevyplýva zo žiadneho listinného dôkazu v spise.

Ako už súd vyššie uviedol, z listiny predloženej žalobkyňou datovanej dňom 28.11.2010 označenej ako „oznámenie o zosplatnení“ iba vyplýva, že žalobkyňa vyhotovila takéto podanie. Bez ďalšieho však súd nemohol prijať záver, že toto podanie vo veci zosplatnenia úveru sa dostalo do dispozičnej sféry žalovanej. Navyiac, podľa obsahu listiny žalovaná mala byť upozornená na omeškanie so splátkami č. 7.-9, pričom žalobkyňa v žalobe tvrdí, že k zosplatneniu úveru pristúpila z dôvodu, že žalovaná sa dostala do omeškania viac ako 3 mesiace s úhradou splátky č. 11. Nie je teda zrejmé, pre omeškanie s úhradou ktorej konkrétnej splátky žalobkyňa mala pristúpiť k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a či takýto prejav vôle sa dostal vôbec do dispozície žalovanej.

Keďže zo zmluvy o úvere nie je zrejmé ani splatnosť jednotlivých splátok úveru, súd žalobkyni priznal úroky z omeškania so zaplatením priznanej istiny 203,18 eur iba počnúc dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovaným, tzn. počnúc dňom 11.9.2015, a to vo výške zodpovedajúcej predpisom hmotného práva (8,05%). V prevyšujúcej časti súd žalobu aj ohľadne príslušenstva žalovanej istiny zamietol.

Súd na záver len dodáva, že keďže zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinnom od 1.5.2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) nemá prechodné intertemporálne ustanovenie k §5b, ktorý upravuje povinnosť súdu ex offio prihliadať na premlčanie nároku v prípade spotrebiteľských zmlúv, a námietka premlčania má závažné nielen procesnoprávne, ale aj hmotnoprávne dôsledky, súd toto ustanovenie neaplikoval na právny vzťah v prejednávanej veci založený pre účinnosťou tejto novely zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd tu akceptoval zásadu legitímneho očakávania a dôvery v právo. Právna predchodkyňa žalobkyne vstúpila do právneho vzťahu so žalovanou za predpokladu, že pokiaľ žalovaná ako dlžník nenamietne premlčanie, právo jej bude priznané. Súd zastáva názor, že postup podľa §5b zákona o ochrane spotrebiteľa v prejednávanej veci bol v rozpore so zásadou právnej istoty a predvídateľnosti práva.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaní mali v konaní úspech v prevažnej časti (743,22 eur: 203,18 eur). Preto im príslúcha právo na pomernú náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložili na bránenie svojho práva. Predpokladom priznania náhrady je riadne uplatnenie nároku na náhradu v konaní. Žalovaní si nárok na náhradu trov konania neuplatnili. Preto im súd žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP.)

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.